

1-11-33 1

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Τετάρτη 1 Νοεμβρίου 1933, ὥραν 6.30 μ. μ.

B^{ON} ΡΕΣΙΤΑΛ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ ΤΟΥ ΠΙΑΝΟΥ

ALFRED

C O R T O T

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρείον Α' Δρχ. 150, Πλατεία καὶ Ἀμφιθέατρον Α' Δρχ. 150
Ἀμφιθέατρον Β' Δρχ. 125, Ἐξώστης Δρχ. 90, Θεωρείον Β' Δρχ. 75,
Ἐπιπέδιον Δρχ. 50.

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς τῶν Συμφωνικῶν Συναυλιῶν τοῦ
᾽Ωδείου: Θεωρείον Α' Δρχ. 100, Πλατεία καὶ Ἀμφιθέατρον Α' Δρχ. 100.

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ᾽Ωδείου Ἀθηνῶν
(Ὀδὸς Πειραιῶς τηλεφ. 25-351) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ,, Α. Ε.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Συνδυασμός εγγραφής

απόδεδειχσιν και άμεσον παραλαβήν των κάτωδι έργων:

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ		Δρχ.
1) ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ		
12 Τόμοι δερμάτινοι	Τιμή	6000
Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ		
2) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ		
ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1930 (ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΤΗ (1932), ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ)		
8 Τόμοι δερμάτινοι		1500
3) ΕΚΛΟΓΗ ΕΤΕΡΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ		
Μέχρι ποσού δραχμών τριών χιλιάδων		3000
		10.500

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ (κάτ' έκλογήν):

α) Τοίς μετρητοίς:	β) Επί πιστώσει:
Τρέχουσα τιμή . . . . Δρχ. 10.500	Τρέχουσα τιμή . . . . Δρχ. 10.500
Ύδιαιτέρα έκπτωσης . . . > 2.500	Προκαταβολή . . . . . > 1.500
Έτσι,	Υπόλοιπον . . . . . Δρχ. 9.000
καταβάλλονται μόνον . . Δρχ. 8.000	(πληρωτέα διά 30 τριακοσιοδράχμων πριτεγγυημένων μηνιαίων τραπεζιτών)

(Ζητήσατε και ειδικήν εγκύκλιον δι' Έκαστον εκ των ανωτέρω έργων)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Schumann *Études Symphoniques*

Schumann *Kinderscenen op. 15*

1. Des pays et des hommes tels qu'aux contes merveilleux — 2. Curieuse histoire — 3. Colin-Maillard — 4. L'enfant qui explore — 5. Contentement — 6. Grande nouvelle — 7. Rêverie — 8. Devant la cheminée — 9. A cheval sur un baton — 10. Peut-être trop sérieux? — 11. Faire peur — 12. L'enfant s'endort — 13. Le poète parle.

Chopin

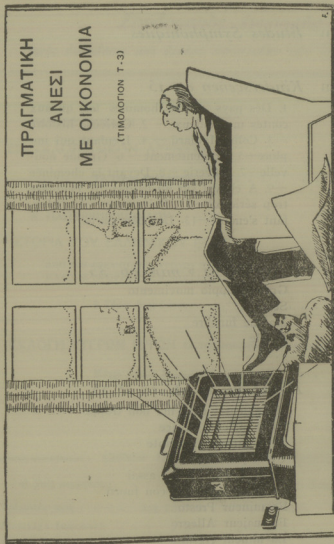
Sonate en si b min. op. 35

- Grave Doppio movimento
- Scherzo
- Marche funèbre
- Finale

Chopin

Douze études op. 10 et 25

- Mi majeur—lento ma non troppo
- Sol b majeur. Vivace
- Mi b mineur—Andante
- Ut majeur Vivace
- La b majeur Vivace assai
- Ut mineur Allegro con fuoco
- Fa mineur Presto
- Fa majeur Allegro
- La mineur Agitato
- Mi mineur Vivace
- Sol b maj. Allegro vivace
- La mineur Lento—Allegro con brio

ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ !

ΜΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ^{Β.2.0}

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡ. ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ . ΣΤΑΔΙΩ 4

R. SCHUMANN

Etudes en forme de Variations (Égq. 13)

(Έτος συνθέσεως 1834)

1. Thème Andante C.
2. Etude I (Variation 1) un poco più vivo C.
3. Variation posthume, άq. 1 — C.
4. Etude II (Variation 3) Alla Marcia C.
5. Etude III (Vivace 2/4) Alla Marcia C.
6. Etude IV (Variation 3).
7. Etude V (Variation 4) Scherzando 12/8.
8. Variation posthume no 4, con espressione 2/4.
9. Etude VI (Variation 5) Agitato con gran bravura 2/4.
10. Etude VII (Variation 6). Allegro molto 2/4.
11. Variation posthume no 2 — 12/8.
12. Variation posthume no 5 — C.
13. Etude VIII (Variation 7). Marcatissimo C.
14. Etude IX. Presto possibile 2/4.
15. Variation posthume no 3 12/8.
16. Etude X (Variation 8) con energia C.
17. Etude XI (Variation 9) con espressione C.
18. Etude XII. Finale. Allegro brillante C.

Τό έργον αυτό ξεδόθη έν Βιέννη τό 1837, υπό τόν τίτλον «Συμφωνικά σπουδαία». Διασκευασθέν έκ νέου υπό τού Σούμαν ξεδόθη έκ δευτέρου εις Λειψία τό 1852 ός «Σπουδαί εις τύπον παραλλαγών». Ή δεύτερα αυτή έκδοσις εκτελείται σήμερον, μετά προσθήκης πέντε παραλλαγών εύρεθεισών μετά τόν θάνατον τού Σούμαν και παρεισαχθεισών εις τό έργον, συμφώνως με τούς νόμους τής τονικότητος, ή τών ρυθμικών και αισθηματικών αντιθέσεων τού διέκριν έν γένει τās παραλλαγάς. Αί πηγά τού θαυμασίον αυτού έργου είνε άρκετά περιέργοι. Ο Σούμαν ειχε λάβει από ένα έρασιτέχνην, τόν Βάν Φρίκεν,

πατέρα τῆς Ἑρνεστίνας Βὰν Φρόικεν, (τῆς Ἑοσρέλλας τοῦ «Carnaval», τὴν ὁποίαν ὁ Σοῦμαν ἠγάπα), παραλλαγὰς διὰ πιάνο εἰς *πιο δεσ-ελασ.*, ἀρκετὰ μετρίας καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὸν τόνον τῶν παρατηρήσεων πού ἐνέπνευσαν εἰς τὸν εἰκοσιετρεαετῆ τότε καλλιτέχνην.

Ἐν τούτοις ἀποδίδει εἰς τὸ θέμα κάποιαν ἀξίαν καὶ αἰσθημα, καὶ ἀσφαλῶς διὰ τὰ φανῆ ἀρεστοὺς εἰς τὸν πατέρα τῆς πολυαγαπημένης του, ἀναλαμβάνει νὰ γράψῃ ὁ ἴδιος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος παραλλαγὰς παθητικὰς (πρέπει νὰ συγκρατήσωμεν τὸ ἐπίθετον τούτου διὰ τὴν ἐκφραστικὴν κατανόησιν τοῦ ἔργου), αἱ ὁποῖαι κατέληξαν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς *συμφωνικὰς σπουδὰς τύπου παραλλαγῶν*.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν μὲ τὴν ὁποίαν συνώδευσε τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἔργου, ὁ Σοῦμαν ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ χαρακτήρος ἧτις ὀφείλει νὰ δεσπόσῃ εἰς τὰς συνθέσεις τοῦ εἵδους αὐτοῦ: «Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ σκοπὸς πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ὁ ἴδιος, ἀλλὰ τὸ γυαλὶ διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐμφανίζεται ὀφείλει νὰ μεταβάλλῃ τὸ ἔργον καὶ νὰ μᾶς τὸ δείχνῃ μὲ διαφόρους ἀποχρώσεις, ἀκριβῶς ὅπως τὰ χρωματιστὰ γυαλιὰ ἀποδίδουν ἐξ ἴσου τὰς ὁραίας ἀκτίνας τοῦ δύνοντος ἡλίου καὶ τὸν φωτεινὸν χρυσοῦν τοῦ πρωينوῦ ἡλίου».

Αἱ παραλλαγὰι αὗται, ὅπως ἄλλως τε τὰ πλεῖστα τῶν μεγάλων ἔργων τοῦ Σοῦμαν, δὲν εἶχον, κατὰ τὴν πρώτην των ἐμράνιον ἐπιτυχίαν.

Εἰς ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Κλάραν Βήκ, τῆς 17 Μαρτίου 1838, ὁ Σοῦμαν, τὸ ἀναφέρει, μὲ κάποιαν πικρίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐγκαρτέρησιν:

«Ἐκαμὲ καλὰ νὰ μὴν παύξῃς τὰς *Συμφωνικὰς μου Σπουδὰς* δὲν τὰς ἔγραψα διὰ τὸ κοινὸν καὶ θὰ ἦτο ἀνόητον νὰ παραπονοῦμαι διότι δὲν ἠνόησεν ἐν ἔργον πού, ἐκ προθέσεως, δὲν ἔγινε διὰ τὰ τοῦ παρουσιασθῆ. Ὁμολογῶ παρ' ὅλ' αὐτὰ ὅτι θὰ ἠσθανόμην μεγάλην χαρὰν, εἰς εἰς μίαν ἐπέλευσίν σου, ὁ κόσμος ἀκούων αὐτὸ ἔξέσπα εἰς φρενή-τιδα καὶ ἔσπαζε τὸ κεφάλι του εἰς τοὺς τοίχους ἀπὸ θαυμασμόν!»

R. SCHUMANN

Παιδικαὶ σκηναὶ

(ἔργον 15).

Αἱ «Παιδικαὶ σκηναί», μικρὰ εὐκόλα κομμάτια διὰ πιάνο, ἐγεννήθησαν τὸ 1838, εἰς στιγμὰς εὐθυμίας, αἱ ὁποῖαι δυστηχῶς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐνηλλάσσοντο πολὺ συχνά, μὲ περιόδους ἀπογοητεῦ-

4

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ

ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γωνία Αιόλου — Σταδίου

Άκτῃ Μιαούλη 34

Χαυτεῖα Τηλέφ. 21-677

Τηλέφ. 41-229

ΤΗΛ/ΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΡΙΓΚΑΝ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑ — ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ — ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ
ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ

ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΚΔΡΟΜΑΙ — ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΩΝ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΚΑΜΠΙΝΩΝ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΑΝΕΣΙΣ — ΤΑΧΥΤΗΣ

σεως καὶ καταπτώσεως τοῦ συνθέτου. Ἡ ἀφορμὴ τῶν συνεχῶν αὐτῶν μεταπτώσεων εἶνε πάντοτε ἡ ἴδια: ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἀπόκρισιν τῆς Κλάρας, τῆς κόρης τοῦ διδασκάλου του. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ πρώτην φορὰν ὁμιλεῖ πρὸς τὴν μνηστῆν του, διὰ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ἔργον, ἀνευρίσκομεν ὅλας του τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς θλίψεις: «θὰ ἦμιον ὁ πεῖδ εὐτυχῆς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἐάν, κατορθῶνον νὰ κερδίσω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ πατέρα σου (ποῦ θὰ ἤθελα τόσον νὰ ὀνομάσω πατέρα μου), πρὸς τὸν ὁποῖον ὀφείλω τόσα ὡς διδάσκαλον — ἀλλὰ καὶ τόσας λύπας ἐπίσης — εἰμποροῦσα νὰ τοῦ χαροποιήσω τῆς ἡμέρας τῶν γηρατειῶν του καὶ ἂν ἦτο δυνατόν νὰ τὸν ἀκούσω νὰ λέγῃ: εἶνε καλὰ παιδιά! . . . Ἐὰν ἤξευρεν ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ μοῦ ἔδινε τόσας λύπας, οὔτε θὰ μοῦ ἔστειλεν ἓνα γράμμα ποῦ μ' ἐγῆρασε κατὰ δέκα χρόνια! Μὰ τώρα τ' ἀπεφάσισα, ὅλα θὰ ἐξασθῶν . . . Εἶνε πατέρα σου . . . δὲν θέλω νὰ παλαίσω μαζί του . . . Μπορῶ νὰ στῶ πῶ: ἀγαπῶ καὶ εὐγνωμονῶ τὸν πατέρα σου . . . καὶ γ' αὐτὸ ὑποφέρω ἀκόμη περισσότερον διότι δὲν θέλει νὰ με ἀναγνωρίσῃ . . . Ἴσως ὅμως γίνῃ εἰρήνη μεταξύ μας, μὰ μέρα, καὶ μοῦ πῆ: Γίνετε ὁ ἕνας τοῦ ἄλλουνοῦ!» (17 Μαρτίου 1838). Ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερα ὁ Σούμαν προσέθετεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν του: Παρετήρησα ὅτι ποτὲ ἢ φαντασία μου δὲν εἶνε τόσον ζωηρὰ παρὰ ὅταν τείνῃ με ἀγωνίαν πρὸς ἓνα πόθον—καὶ ὁ πόθος αὐτὸς ἦταν αὐτὸς τῆς μέρας, ἡ ἐπιστολὴ ποῦ περιμένα ἀπὸ σέ». Ἐδῶ ὁ Σούμαν ὁμιλεῖ διὰ κάποιον μεγάλο τεῖχος, προφανῶς διὰ τὴν *Kreiseriana* καὶ συνεχίζει: «Εἰς ἀπάντησιν ἄραγε αὐτῶν ποῦ σοῦ γράφω μοῦ ἔγραψες μὴ μέραι: Μοῦ κάνεις καμμιά φορὰ τὴν ἐντύπωσιν παιδιοῦ—ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ δικὰ σου πτερά με ὤθησαν καὶ ἔγραψα μὴ τριανταρὰ μικρῶν κομματιῶν, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐδιάλεξα μὴ δωδεκαρὰ γιὰ νὰ τὰ ἐνώσω ὑπὸ τὸν τίτλον *Kinderscenen*—*Παιδικαὶ σκηναὶ*—(τὰ ἄλλα ἀπετέλεσαν τὸν πρῶτον πυρῆνα τοῦ *Λευκώματος διὰ τὴν νεότητα*) ἡ διὰ μερικῶν, προσετέθησαν ἀργότερα εἰς τὰ «*Φύλλα Λευκώματος*» ἔργ. 124, ἢ εἰς τὸ δεῦτερον μέρος τῶν «*Ποικίλων Φύλλων*» ἔργ. 99). Θὰ εὐχαριστηθῆς πολὺ νὰ τὰ καίξῃς—πρέπει ὅμως νὰ ξεχίμῃς ὅτι εἶσαι ἀριστοτέχνης. Ἔχουν διὰ τίτλους: *Μπροστὰ στὴ φωτιά*—*Ἡ τυφλόμυγα*—*Τὸ παιδί ποῦ παρακαλεῖ*—*Καβάλλα ἀπάνω στὸ ραβδί*—*Χῶρες καὶ ἄνθρωποι ὅπως στὰ παραμῦθια*—*Περίεργη ἱστορία*—καὶ ποιὸς ξεῖρε ἀκόμη! Μαντεύει κανεὶς τι θέλουν νὰ παραστήσουν καὶ εἶνε εὐκόλα νὰ παιχθοῦν. Αὐτὸς ὁ Σούμαν ἐξακρατήρησε τὰ κομμάτια αὐτὰ καὶ τὰς στιγμὰς τῆς εὐτυχίας κατὰ τὰς

όποιās ἐγράφησαν, δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Φίλοσοφ τῆς 3ης Ἀπριλίου: «Ποτὲ δὲν βγῆκαν ἀπ' τὴν καρδιά μου τόσα πράγματα ὅσον τῆς τελευταίας ἡμέρας: Τρία τεύχη *Novelletes* καὶ *Παιδικαὶ σκηναὶ*, πολὺ εὐκόλοι, γραφεῖσαι γιὰ μικρὰ παιδιὰ ἀπὸ ἑνα μεγάλου, τέλος ἕνα *Κουαρτέτο*». Φαίνεται ὅτι ἡ σύνθεσις ἐτελείωσε πολὺ γρήγορα· ὁ συνθέτης γράφει τὴν 13ην Ἀπριλίου εἰς τὴν Κλάρα: Αἱ *Παιδικαὶ σκηναὶ* θὰ εἶναι τελειωμένα στὸν γυρισμὸν σου μ' ἀρέσουν, κ' ὕταν τῆς παῖζω κάμουν πολλὴν ἐντύπωσιν—ἀκόμη καὶ σ' ἐμένα».

Ἡ Κλάρα φαίνεται ὅτι ἐξέφρασε κάποιον φόβον, ὅτι τὰ κομματια πού ἐγραφεν ὁ μνηστήρ τῆς θὰ ἦσαν πολὺ παιδικὰ, διότι ὁ Σούμαν ἀπῆντησε τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1839: «Νομίζω ὅτι δὲν ἐκτιμᾷς ἀρκετὰ μουσικῶς, τῆς ἰδιότητες τῆς τόσον χαριτωμένες μὲ τῆς ὁποῖες σὲ ἐπροίκισεν ἡ φύσις: τὴν ἀπλὴν, φυσικὴν καὶ ἀνεπιτήδευτην χάριν φέρεσαι πρὸς τὴν ἀναξήτησιν τοῦ «*οὐδέποτε ἀκουσθέντος*» καὶ προτιμᾷς περισσότερον τὴν καταιγίδα καὶ τὴν ἀστραπὴν. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις ἄλλα παλῆα αἰσθήματα πού θὰ μείνουν αἰώνια. Ῥωμαντισμὸς, εἰμπορεῖ νὰ παραάχρη, ἐὰν ὁ μουσικὸς εἶνε ποιητῆς, καὶ ἔξω ἀπὸ τοὺς τύπους καὶ τὰς παραδόξότητας, θὰ σοῦ τὸ ἀποδείξω στὸ πιάνο μὲ τὰς «*Παιδικὰς σκηναῖς*». Ὁ Σούμαν θέλει ἐπὶ τέλους νὰ μάθῃ τὴν ἰδέαν τῆς Κλάρας, μετὰ τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ φοβεῖται πάντοτε ὅτι δὲν θὰ μπῆ αὐτὴ εἰς τὸ ἀκριβὲς νόημα τοῦ ἔργου: (11 Μαρτίου) «Ἐλαβες ἐπὶ τέλους τὰς «*Παιδικὰς σκηναῖς*;» σ' ἀρέσουν; Παῖξε μερικὰς μᾶλλον ἀργὰ (θὰ μὲ θεωρήσῃς μᾶλλον αὐθάδη αἰ; σὲ ξέρω ὅμως, μικρὴ μου Κλάρα καὶ γνωρίζω καὶ τὴ φωτιά σου!»

Οἱ τίτλοι τῶν δεκατριῶν κομματιῶν εἶνε:

1. *Von fremden Laenderu und Menschen* Ἀπὸ τῆς ἐξωτικῆς χώρας καὶ ἀνθρώπου). 2. — *Curiose Geschichte* (Περίεργη ἱστορία).
3. — *Hasch Mann* (Τυφιομῆγα). 4. — *Bittendes Kind* (Τὸ παιδί πού παρακαλεῖ). 5. — *Glückes Genug* (Εὐχαρίστησις). 6. — *Wichtige Begebenheit* (Μεγάλῃ εἰδησις). 7. — *Traumerei* (Ὀνειροπόλησις). 8. — *Am Camin* (Μπροστὰ στὴ φωτιά).
9. — *Ritter vom Steckenpferd* (Καβάλλα ἐπάνω στὸ ραβδί). 10. — *Fast zu ernst* (Ἦσως πολὺ σοβαρό;).
11. — *Fürchtenmachen* (Τρόμαγμα). 12. — *Kind im Einschlummern* (Τὸ παιδί ἀποκοιμείται). 13. — *Der Dichter spricht* (Ὁ Ποιητῆς ὁμιλεῖ).

FR. CHOPIN

Σονάτα εἰς σι ὕφ. Ἐλασ.
(ἔργον 35).

1. Grave. Doppio movimento.
2. Scherzo.
3. Marche funebre.
4. Finale.

Ἀπὸ τὰς τρεῖς σονάτας διὰ πιάνο τὰς ὁποίας ἔγραψεν ὁ Chopin ἡ σήμερον ἐκελουμένη, δευτέρα, συνετέθη τὸ 1839 εἰς Nohant, ὅπου ἐφιλοξενεῖτο παρὰ τῆς Γεωργίας Σιάνδη, ἡ δὲ πρώτη ἐκδοσίς της ἔγινε τὸ 1840.

Τὸ ἔργον αὐτὸ διέφερε τόσον πολὺ διὰ τοῦ σχεδίου καὶ τοῦ ὕφους του, ὅχι μόνον ἀπὸ τὰς προηγουμένας συνθέσεις τοῦ Chopin ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν κλασσικὸν τύπον τῆς σονάτας, ὥστε ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐπροκάλεσε πλείστα συζητήσεις.

Ἡ δύναμις τῆς συγκινήσεως ποῦ ἐκαφεύγει ἀπὸ κάθε φθόγγου της καὶ ἡ ἔξαιρετικὴ δραματικότης της, ἔδωκαν λαβὴν εἰς φλογερὰς ἀναλύσεις ἀκόμη δὲ καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδίσταζαν νὰ κατατάξουν τὸ ἔργον αὐτὸ μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων τοῦ συνθέτου—ὅπως π.χ. ὁ Σούμαν καὶ ὁ Μένδελσον — δὲν κατόρθωσαν νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ τῆς βαθείας τοι σημασίας.

Ὁ Ἀντώνιος Ρομπινσταῖν, ὁμιλῶν διὰ τὴν σονάταν αὐτήν, τὴν ἀπεκάλεσε τὸ «Ποίημα τοῦ Θανάτου». Ἐβλεπε δὲ εἰς τὸ πρῶτον μέρος τὴν τραγικὴν πάλιν κατὰ τοῦ πεπρωμένου εἰς τὸ σκέρτος ἄγριον μακάβριον χορὸν, διακοπτόμενον ἀπὸ γλυκείας ἀναμνήσεις.

Τὸ δὲ «Πένθιμον ἐμβατήριον» ἦτο δι' αὐτὸν τὸ κέντρον τοῦ δράματος καὶ τὸ τελευταῖον μέρος, ὁ θρῆνος τοῦ ἀνέμου περιπλανομένου ἐπάνω στοὺς τάφους.

FR. CHOPIN

12 Etudes Op. 10 καὶ 25

Αἱ 24 *Σπουδαί* τοῦ Chopin, μολονότι ἐξεδόθησαν κατ' ἄρκετὰ ἀπομακρυσμένα διαστήματα καὶ μὲ διάφορον ἀριθμὸν ἔργου, εἰς δύο

τόμους ἀπὸ 12 Σπουδᾶς, ἔξ ὧν ὁ πρῶτος ἀφιερωμένος εἰς τὸν Φρ. Λιστ καὶ ὁ δεύτερος εἰς τὴν κόμησσαν d'Agoult, ἐγράφησαν ἐν τῇ πραγματικότητι ταυτοχρόνως, μεταξὺ τοῦ δεκάτου ἑνάτου καὶ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ συνθέτου, ἐξαιρέσει δύο ἢ τριῶν Σπουδῶν τοῦ δευτέρου τόμου, πού συνετέθησαν τὸ 1836. Αἱ Σπουδαὶ αὐταὶ ἐνῶ ἡνοιγον νέους ὀρίζοντας στὴν πιανιστικὴν τέχνην, ἐπέτρεπαν ταυτοχρόνως στὸν Chopin νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν μουσικὴν του μεγαλοφυΐαν μὲ νέους τόνους καὶ μὲ μελωδικότητα καὶ φαντασίαν ὑπέροχον.

Etudes op 10:

3. *Μι μετζ.* Lento ma non troppo
5. *Σολ β μετζ.* Vivace.
6. *Μι β μετζ.* Vivace.
7. *Ντο μετζ.* Vivace.
10. *Λα β μετζ.* Vivace assai.
12. *Ντὸ ἔλασ.* Allegro con fuoco.

Etudes op 25:

2. *Φα ἔλασ.* Presto.
3. *Φα μετζ.* Allegro.
5. *Μι ἔλασ.* Vivace.
9. *Σολ β μετζ.* Allegro vivace
11. *Λα ἔλασ.* Lento; Allegro con brio.

45

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ προγράμματα τῶν Συναυλιῶν τοῦ Ῥοδείου Ἀθηνῶν γίνονται δεκταὶ πρὸς καταχώρησιν διαφημίσεις. Διὰ τοὺς ὄρους καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθινθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ῥοδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 25-351) καθημερινῶς 9-12 π.μ. καὶ 4-8 μ.μ.

Τὰ προγράμματα τῶν Συναυλιῶν τοῦ Ῥοδείου Ἀθηνῶν ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου τῆς

ΧΑΡΤΟΠΟΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ «Ε. Γ. Λ.»